

Procházka

Václav Koubek

Když jdu ulicí
a padá sníh
broukám si píseň
o topičích
jak voní popelem
a v očích maj oheň
jak ráno odchází
z podzemí ven

Když jdu ulicí
a zebe mráz
broukám si píseň
o těch z nás
co škrabali chodník
mrzly jim prsty
teď nahlas říkaj
co si jen myslí

Když jdu ulicí
a mrholí
broukám si píseň
týhle doby
že lumpům zas prošlo
vše bez úhony
a zda-li zlo vůbec
kdy změní

Když jdu ulicí
je pod mrakem
dívám se do oken
jak červ z jabka ven
dělám že neslyším
rodinné příbory
na rohu v bufetu
dám si zas svůj malý

Když jdu ulicí
slunce pálí
říkaj mi susedé
buď veselý
šimrám se pod nosem
šimrám se pod nosem
kdybych se ušimral
zůstanu morousem